

บทสรุปผู้บริหาร (Executive summary)

ชื่อโครงการ : การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเชิงพื้นที่เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำแบบเบ็ดเสร็จและแม่นยำ จังหวัดชัยนาท

ผู้วิจัย : สุธิมา เทียนงาม

แหล่งทุน : หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.), สำนักงานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ, กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเชิงพื้นที่เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำแบบเบ็ดเสร็จและแม่นยำ จังหวัดชัยนาท มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาและยกระดับกลไกความร่วมมือการแก้ไขความยากจนและสร้างโอกาสทางสังคมจังหวัดชัยนาท (2) เพื่อพัฒนาและยกระดับระบบการค้นหาสอบทานคนจนและครัวเรือนยากจนให้ครอบคลุมทั้งจังหวัด ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างมีมาตรฐาน สร้างความเป็นเจ้าของ และการยอมรับข้อมูลกลไกพื้นที่ (3) เพื่อพัฒนาและยกระดับระบบการส่งต่อความช่วยเหลือให้กับคนจนเป้าหมายเข้าถึงสวัสดิการภาครัฐ/ชุมชน/เอกชน/ สร้างโอกาสทางสังคมอย่างเป็นรูปธรรม (4) เพื่อยกระดับระบบข้อมูล PPPConnex ให้เป็นระบบข้อมูลครัวเรือนยากจนกลางของจังหวัด และร่วมใช้ประโยชน์จากข้อมูลสำหรับการตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน (5) เพื่อพัฒนาพื้นที่ต้นแบบอำเภอแก่งเงิน/ท้องถิ่นในการจัดการปัญหาความยากจนให้ครอบคลุมคนจนเป้าหมาย มีผลการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

การวิจัยดำเนินการบนฐานคิดการแก้ไขปัญหาคความยากจนอย่างเบ็ดเสร็จและแม่นยำในลักษณะที่เป็นองค์รวม (Holistic Views) โดยร่วมมือกับภาคประชาสังคม ภาคเอกชน และหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ ที่มีบทบาทสำคัญภายใต้แนวคิดหลัก คือ (1) สร้างกลไกความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาคความยากจนระดับจังหวัดแบบ Collaborative Governance (2) พัฒนาระบบข้อมูลครัวเรือนยากจนแบบชี้เป้าระดับพื้นที่ (Practical Poverty Provincial Connex: PPPConnex) (3) พัฒนาระบบส่งต่อความช่วยเหลือ (4) สร้างโมเดลแก่งเงินใน 3 มิติ ประกอบด้วย มิติเศรษฐกิจชุมชนรายครัวเรือน โดยการวิเคราะห์ Demand และ Supply ที่เป็นการสร้างอาชีพจากทักษะและความสนใจของครัวเรือนที่เป็น Local Content มิติอาชีพและเศรษฐกิจฐานราก โดยการพัฒนาการประกอบการในพื้นที่และสร้าง Pro-poor Value Chain ที่ทำให้เกิดห่วงโซ่คุณค่าเพื่อคนจน และมิติคุณภาพชีวิต โดยใช้แนวคิดโครงข่ายความปลอดภัยทางสังคม (Social Safety Net) มีผลผลิต/ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ดังนี้

1. ผลการพัฒนาระบบข้อมูลเป็นระบบข้อมูลกลางของจังหวัด

ข้อมูลครัวเรือนยากจนแบบชี้เป้าระดับจังหวัดชัยนาท (PPPConnex) มีคุณภาพและแม่นยำตรง (Validity) จำนวน 6,256 ครัวเรือน จากกระบวนการมีส่วนร่วมด้วยเกณฑ์บ่งชี้ครัวเรือนครัวเรือนรู้ไหล (Inclusion error) และเกณฑ์บ่งชี้ตกหล่น (Exclusion error) ที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของหน่วยงาน อบท. ชุมชน

และคนจน ซึ่งสะท้อนปัญหาและความต้องการ นำไปสู่การออกแบบกลยุทธ์การแก้ไขปัญหาที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย **ลักษณะของครัวเรือนเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นครัวเรือนอยู่ยาก** “เป็นผู้สูงอายุหรือมีภาวะเจ็บป่วย พิการ การศึกษาน้อย ขาดแคลนปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีพ ใช้แรงงาน มีอัตราการพึ่งพิงในครัวเรือนสูง ไม่มีที่ดินทำกิน มีปัญหาการเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร อยู่ได้ด้วยสวัสดิการรัฐ และการเกื้อกูลจากชุมชน” มีทุนการดำรงชีพอย่างยั่งยืน 5 มิติ (Sustainable Livelihoods Framework: SLF) **ด้านสังคมต่ำที่สุด (1.57)** ครัวเรือนเป้าหมายส่วนใหญ่ ยังไม่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการชุมชน ยังไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มทางสังคม แต่เริ่มมีแนวทางหรือกฎระเบียบที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น กติกา ธรรมนูญชุมชน การบริหารจัดการ องค์กร กลุ่ม หรือสถาบันในชุมชนขึ้นอยู่กับผู้นำหลัก และมี**ทุนมนุษย์**สูงสุด (2.34) สมาชิกของครัวเรือนเป้าหมายมีสุขภาพปกติ (ร้อยละ 77.86) และส่วนใหญ่เข้าถึงสวัสดิการที่ต้องได้รับจากภาครัฐ ผู้สูงอายุและผู้พิการได้รับสวัสดิการตามสิทธิ ร้อยละ 97.67 และร้อยละ 91.91อยู่ในวัยแรงงานที่มีอายุ 25-59 ปี ร้อยละ 46.56 เป็นผู้สูงอายุ ร้อยละ 29.92 มีจำนวนสมาชิกเฉลี่ย 4 คน ไม่มีอาชีพ/ว่างงาน (ร้อยละ 45.34) หากประกอบอาชีพส่วนใหญ่ประกอบอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน โรงงาน โรงแรม ห้างร้าน (ร้อยละ 17.71) และรับจ้างทั่วไปนอกภาคการเกษตร (รายวัน) (ร้อยละ 16.95) ไม่มีทักษะอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ (ร้อยละ 78.78) รวมถึงข้อมูล และหน่วยงานราชการมีการนำข้อมูลครัวเรือนยากจนไปใช้ประโยชน์สำคัญ ดังนี้

(1) จัดทำแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาทระยะ 5 ปี พ.ศ. 2566 -2570 จำนวน 3 แผนงานได้แก่ (1)โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนแบบเบ็ดเสร็จและแม่นยำ 2) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ และ 3) โครงการครอบครัวดีมีภูมิคุ้มกันบนฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(2) ประเด็นร่วมสำคัญของพื้นที่ “คนจนสูงวัย” นำไปสู่เวทีพัฒนายุทธศาสตร์แก้ไขปัญหาความยากจนระดับพื้นที่ (poverty forum) การมองภาพอนาคต (Foresight) เกิดการสร้างเป้าหมายร่วม (Share Goal & Share Meaning) ในการเตรียมการรองรับคนจนในสังคมสูงวัยตามบทบาท ภารกิจ องค์กร/หน่วยงาน

(3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท 9 แห่ง ติดตั้งระบบข้อมูลครัวเรือนยากจน “Chainat Poverty” สำหรับใช้ในการกำหนดนโยบาย วางแผนงาน โครงการ รวมถึงการติดตามผลความช่วยเหลือและป้อนข้อมูลความช่วยเหลือย้อนกลับ (Feedback Loop)

2. การพัฒนาระบบส่งต่อ ติดตามผล

การส่งต่อข้อมูลความช่วยเหลือมี 2 ลักษณะ ดังนี้ (1) การส่งต่อข้อมูลความต้องการตามภารกิจของหน่วยงาน (2) พัฒนาโครงการบรรจุในแผนงาน/โครงการของหน่วยงานเพื่อดำเนินการช่วยเหลือครัวเรือนคนจนเป้าหมาย ทั้งระดับเทศบาล ระดับอำเภอ และจังหวัด เกิดผล ดังนี้

(1) ครัวเรือนได้รับการซ่อมแซมบ้าน โดยโครงการบ้านพอเพียงชนบท พอช. รวม จำนวน 718 ครัวเรือน รวมงบประมาณ 10,770,000 บาท

(2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอสรรคบุรี 9 แห่ง เขียนโครงการของงบประมาณจากกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพจังหวัดชัยนาท (อบจ.) รวม 1,198,487 บาท

(3) ส่งต่อข้อมูลความต้องการไปตามภารกิจของหน่วยงาน เช่น พมจ. พัฒนาฝีมือแรงงาน รวม 1,555 คน

(4) ส่งต่อข้อมูลครัวเรือนที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อขอรับเงินสงเคราะห์จาก พมจ. จำนวน 51 ครัวเรือน

(5) ส่งต่อคนจนเข้าสู่บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ จำนวน 2,282 คน

(6) เด็กที่หลุดจากระบบการศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน รวม 28 คน

(7) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลแพรศรีราชา เทศบาลตำบล ดงคอน เทศบาลตำบลห้วยกรด มอบเงินสงเคราะห์ ครัวเรือนละ 3,000 บาท จำนวน 26 ครัวเรือน

(8) ครัวเรือนยากจนได้รับสนับสนุนเครื่องอุปโภค บริโภค และข่าวสาร 377 ครัวเรือน

(9) ระดมทุนกองทุนข่าวสารผ่านแพลตฟอร์มระดมทุนออนไลน์ “เทใจต่อทคอม” ได้รับเงินสนับสนุน รวม 33,748.18 บาท

(10) คนจนเป้าหมายได้รับสิทธิบัตรคนพิการ พื้นที่เทศบาลเมืองชัยนาทจำนวน 5 ราย และ เทศบาลตำบลบ้านกล้วยจำนวน 3 ราย รวมถึงสิทธิสวัสดิการอื่นที่เกี่ยวข้อง และเงินโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจ จำนวน 10,000 บาท

(10) ส่งต่อความช่วยเหลือด้านสุขภาพไปยังโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 25 ราย

3. ผลการพัฒนาท้องถิ่นแก่จน

เทศบาลเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ประกอบด้วยชุมชน 18 ชุมชน พบครัวเรือนยากจนจากการสอบทานแบบมีส่วนร่วมกับเทศบาลเมืองชัยนาท กองสวัสดิการสังคม ผู้นำชุมชน และ อสม. พบ ครัวเรือนยากจน รวม 117 ครัวเรือน ลักษณะของครัวเรือนส่วนใหญ่ยากจนส่วนใหญ่ มีภาวะพึ่งพิง มีคนแก่ คนป่วย คนพิการ ติดเตียง อยู่ลำพัง เร่ร่อน อาชีพรายได้ไม่มั่นคง อยู่ด้วยสวัสดิการรัฐ เข้าที่อยู่อาศัยและมีสภาพทรุดโทรม

“เทศบาลเมืองแก่จน” ที่คนจนเมืองได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต อาชีพและรายได้ 100% ด้วยโมเดล “1 อสม. 1 ครัวเรือนเป้าหมาย” ครัวเรือนเป้าหมายได้รับการดูแลยกระดับคุณภาพชีวิตทั้งในด้านการเข้าถึงสวัสดิการภาครัฐ การซ่อมแซมที่อยู่อาศัยโดยช่างอาสาชุมชน การใช้ประโยชน์ที่ดินรกร้างว่างเปล่าในเมือง เพื่อเปลี่ยนเป็นพื้นที่อาหาร ผลิตอาหารปลอดภัย สร้างความสัมพันธ์ คุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อม สร้างเมืองยั่งยืน การจัดการขยะอินทรีย์ในเมืองเพื่อหมุนเวียนมาเป็นปุ๋ยหมัก รวมถึงการสร้างรายได้ให้กับคนจนเมืองด้วยการสร้างงาน สร้างรายได้ และสวัสดิการชุมชนจากการสร้างมูลค่าจากขยะชุมชน มีครัวเรือนได้รับประโยชน์ 121 ครัวเรือน

4. ผลโมเดลแก่จน

ครัวเรือนคนจนมีความต้องการ 2 ลักษณะสำคัญ คือ (1) อยู่ได้ : การดำรงชีพขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพ คือ มีอาหารที่เพียงพอ ที่อยู่อาศัยที่แข็งแรง และการเข้าถึงสวัสดิการรัฐตามสิทธิ สวัสดิการชุมชน (2) อยู่ดี : โอกาสในการพัฒนาตนเอง ในด้านการมีงานทำ ทักษะอาชีพ รายได้ ยกระดับฐานะทางสังคม (Social Mobility) โดยในการพัฒนาโมเดลแก่จนเกิดจากการใช้ข้อมูลสำคัญ 2 ส่วน ได้แก่ (1) ข้อมูลทุนศักยภาพคนจน (Sustainable livelihoods) (2) ข้อมูลศักยภาพชุมชนและบริบทความเปลี่ยนแปลงในพื้นที่ ที่เอื้อต่อการพัฒนาแนวทางการแก้ไข ปัญหาความยากจน นำมาสร้างการเรียนรู้ร่วมกันในเวทีวิเคราะห์โอกาส และพัฒนาแนวทางแก่จน ซึ่งเป็นพื้นที่เรียนรู้ร่วมของคนจน ผู้นำชุมชน หน่วยงานในท้องถิ่น ทำให้เข้าใจสถานการณ์และพัฒนาทางออกและร่วมมือแก้ไข ปัญหาความยากจน ที่มีนักจัดการข้อมูลชุมชนเป็นผู้สร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันในเวที นำไปสู่การวิเคราะห์ทางเลือกร่วมกันเพื่อตัดสินใจออกแบบโมเดลแก่จน (Operating Model) ระดับพื้นที่ที่เหมาะสมกับศักยภาพของ

คนจนเป้าหมายและสอดคล้องกับบริบทระดับพื้นที่ ตามกรอบแนวคิดการดำรงชีพอย่างยั่งยืน (Sustainable Livelihoods Framework; SLF) โดยมีโมเดลแก่นสำคัญ ดังนี้

(1) **มิติเศรษฐกิจชุมชนรายครัวเรือน** มุ่งยกระดับอาชีพให้กับครัวเรือนยากจนราย ครัวเรือนตามศักยภาพ และความสนใจโดยใช้ทรัพยากรท้องถิ่นผลิต กระจายและการบริโภคสินค้าและ บริการภายในท้องถิ่น ประกอบด้วย ไข่เค็มพอกเกลือ การประกอบการรายครัวเรือน การเพาะพันธุ์กล้า ไม้ งานบริการครบวงจร ผักแปลงรวม อาหารและขนม มีครัวเรือนเข้าร่วม 320 ครัวเรือน

(2) **มิติอาชีพและเศรษฐกิจฐานราก** มุ่งสร้างโอกาสในการพัฒนาตนเอง ในด้านการมีงาน ทำ ทักษะอาชีพ รายได้ ด้วยโมเดลแก่นที่สร้างโอกาสให้จนเป้าหมายเข้ามารับผลประโยชน์ในทุกห่วงโซ่ บนฐานทรัพยากรของพื้นที่ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ สามารถยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด กลุ่มจังหวัด และประเทศ ได้แก่ (1) การพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพร คุณภาพสูง (2) การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชผลทางการเกษตรด้วยการจัดการดิน (3) การยกระดับ ผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของชุมชน (4) ผ้ามัดย้อมสีธรรมชาติลายอัตลักษณ์จังหวัด ชัยนาท (5) เห็ดแก่น และ (7) การพัฒนาตลาดแก่น มีครัวเรือนเป้าหมาย จำนวน 746 ครัวเรือน อยู่ ในห่วงโซ่การประกอบการ Pro-Poor Value Chain ได้รับการพัฒนาระดับความรู้ ทักษะ เสริมเทคโนโลยี และนวัตกรรม เกิดการปรับตัวกิจกรรมการผลิต รวมกลุ่มเพื่อการประกอบการ มีอาชีพ และรายได้เพิ่มขึ้น

(3) **มิติคุณภาพชีวิต** เพื่อให้ครัวเรือนยากจน “อยู่ได้” มีการดำรงชีพขั้นพื้นฐานที่มี คุณภาพ คือ มีอาหารที่เพียงพอ ที่อยู่อาศัยที่แข็งแรง และการเข้าถึงสวัสดิการรัฐตามสิทธิ สวัสดิการ ชุมชน ด้วยกลไกการดูแลครัวเรือนยากจน “1 อสม. 1 ครัวเรือนเป้าหมาย” ที่ยกระดับการดูแลครัวเรือน ยากจนรายครัวเรือน ทั้งในด้านการเข้าถึงสวัสดิการรัฐ สุขภาพ ที่อยู่อาศัย อาชีพ รายได้ และความมั่นคง ทางอาหาร รวมถึงการจัดสวัสดิการโดยชุมชน กองทุนข้าวสารเพื่อการยังชีพ

(4) **มิติด้านการตั้งรับปรับตัวกับภัยพิบัติ** ชุมชนมีระบบแจ้งเตือนระดับน้ำแบบ Real Time เพื่อเตรียมการรับมือสถานการณ์ภัยพิบัติได้อย่างทันท่วงที องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลหาด อาษา ตำบลตุ๊ก แผนที่ความเสี่ยงภัย ข้อมูลความเปราะบางของครัวเรือนยากจนในพื้นที่ภัยพิบัติ และ แนวทางการลดทอนความเสี่ยงที่เชื่อมโยงกับข้อมูลครัวเรือนยากจน รวมถึงการฟื้นตัวของครัวเรือน ยากจนด้วยอาชีพการเพาะพันธุ์กล้าไม้ มีครัวเรือนเข้าร่วม 27 ครัวเรือน มีรายได้เพิ่มขึ้น 2,700 บาท/เดือน

5. โมเดลแก่น (PPAM) เหมาะสมกับศักยภาพคนจนเป้าหมายและสอดคล้องกับบริบทพื้นที่ เพื่อ พัฒนาอาชีพและยกระดับรายได้ เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 คนจนเป้าหมายได้รับการช่วยเหลือ และยกระดับคุณภาพชีวิต ด้วยองค์ความรู้ การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม จำนวน 1,299 ครัวเรือน หรือ 2,585 คน ด้วยองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ในการยกระดับศักยภาพ เข้าสู่สวัสดิการภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคประชาสังคม จำนวน 29 ชิ้น และหลักสูตรพัฒนาอาชีพ 17 หลักสูตร

6. เกิดศูนย์การเรียนรู้พัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ป่วย อังภากรณ์ เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนของ จังหวัด

ข้อเสนอการยกระดับคุณภาพงานวิจัย

1. ยกระดับ “อสม.” เป็นกลไกจัดการความยากจนเชิงพื้นที่ ส่งเสริมบทบาทอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) จากผู้ดูแลสุขภาพ สู่การเป็น “นักจัดการเชิงพื้นที่” (Area Manager) ในการดูแลครัวเรือนยากจนแบบองค์รวม โดยเพิ่มขีดความสามารถด้านการจัดเก็บข้อมูลสังคม เศรษฐกิจ และการเชื่อมโยงภาคี อสม. ถือเป็นทุนทางสังคมที่ชุมชนไว้วางใจ มีความใกล้ชิดพื้นที่ และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างแม่นยำ จึงสามารถเป็นกลไกกลางที่เชื่อมระหว่างชุมชนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. พัฒนาศูนย์สุขภาพชุมชนแบบบูรณาการ รองรับผู้สูงอายุยากจนและครัวเรือนพึ่งพิง จัดตั้งศูนย์สุขภาพชุมชนแบบบูรณาการ (Integrated Community Health Center) ที่ให้บริการเชิงรุกในระดับชุมชน โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุยากจนและผู้ขาดผู้อุปการะ ผ่านการประสานงานระหว่างเทศบาล อสม. และเครือข่ายสุขภาพในพื้นที่ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำด้านสุขภาพ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิตในบริบทของสังคมสูงวัย

3. พัฒนาระบบสารสนเทศแบบมีส่วนร่วม เพื่อเชื่อมโยงความต้องการของคนจนกับเทศบาล พัฒนา “ระบบสารสนเทศแบบมีส่วนร่วม” (Participatory Data System) เพื่อเปิดช่องทางให้ครัวเรือนยากจนสามารถสื่อสารปัญหาและความต้องการไปยังเทศบาลได้อย่างตรงจุด รวดเร็ว และโปร่งใส ผ่านกลไก เช่น อสม. ตัวแทนชุมชน หรือแพลตฟอร์มดิจิทัล ด้วยการขยายผล “Chainat City Care” ซึ่งเป็นต้นแบบในการจัดการข้อมูลเพื่อการวางแผนและตอบสนองปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ

4. เสริมสร้างวิสาหกิจชุมชนให้เป็นฐานเศรษฐกิจของคนจนในพื้นที่ ส่งเสริมและยกระดับ “วิสาหกิจชุมชน” ให้เป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก โดยเน้นการมีส่วนร่วมของคนจนในฐานะเจ้าของ กรรมการ ผู้ถือหุ้น หรือแรงงานผลิต เพื่อสร้างโอกาสในการเรียนรู้ การฝึกทักษะ และการสะสมทุนชีวิต ทั้งในด้านรายได้ ประสิทธิภาพ และความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เป็นแนวทางที่ส่งเสริมการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืนของครัวเรือนยากจน